

Nr 14.

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående viss ändring i förordningen om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor.

Andra lagutskottet har till behandling förehafat två inom riksdagen väckta, till lagutskott hänvisade motioner, nr 240 i första kammaren av herr *Arrhén* samt nr 420 i andra kammaren av herr *Håstad m. fl.*

I motionerna, vilka är likalydande, har hemställts,

»att riksdagen måtte

dels uttala, att 2 § förordningen den 15 juni 1934 om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor måtte erhålla följande lydelse.

Grundstatsbidrag utgår, där ej annat följer av vad nedan i andra stycket sägs, för varje dag, för vilken daghjälp utgivits, med dels ett grundbelopp av en krona 50 öre vid en daghjälp av fem kronor, dels ock ett tilläggsbelopp av 15 öre för varje hel krona, varmed daghjälpen överstiger fem kronor; dock må grundstatsbidraget ej i något fall uppgå till högre belopp än tre kronor 30 öre för varje understödsdag.

Har daghjälpen fastställts till lägre belopp än fem kronor, skall grundstatsbidraget utgå med 30 procent av det fastställda beloppet.

Daghjälpsbidrag utgår — — — särskilda bestämmelser.

Familjetilläggsbidrag utgår — — — under året.

dels ock uttala att den som bilaga till förordningen den 15 juni 1934 om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor fogade tabellen ändras på sätt nedan angives.

Antal understödda dgr per medlem	Daghjälpsbidragets storlek i % av hela kostnaden för understöd vid olika antal understödda dgr per medlem	Antal understödda dgr per medlem	Daghjälpsbidragets storlek i % av hela kostnaden för understöd vid olika antal understödda dgr per medlem	Antal understödda dgr per medlem	Daghjälpsbidragets storlek i % av hela kostnaden för understöd vid olika antal understödda dgr per medlem
0—3	0,0	6	36,7	17	78,1
3,25	4,0	7	44,2	18	79,6
3,50	7,8	8	50,4	19	80,9
3,75	11,4	9	55,7	20	82,0
4	14,8	10	60,2	21	82,9
4,25	18,2	11	64,0	22	83,6
4,50	21,4	12	67,2	23	84,2
4,75	24,4	13	70,0	24	84,6
5	27,2	14	72,4	25	84,8
5,25	29,8	15	74,5	26—35	85,0
5,50	32,2	16	76,4		

Särskilda bestämmelser: — — — överstiger 35.»

I motionerna anges innebörden av den föreslagna ändringen av statsbidraget till de erkända arbetslöshetskassorna vara, att bidraget vid jämförelse med gällande bestämmelser skulle bli något högre vid en mer omfattande och något lägre vid en ringa arbetslöshet.

Beträffande de skäl, som motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden, får utskottet hänvisa till motionerna.

Understöd från erkänd arbetslöshetskassa.

Enligt 1 § *förordningen den 15 juni 1934 om erkända arbetslöshetskassor* må registrerad understödsförening, vilken enligt sina stadgar bereder medlem understöd i enlighet med vad i förordningen stadgas, på sätt i förordningen närmare angives antagas till erkänd arbetslöshetskassa. Med antagande följer rätt till statsbidrag.

I 17 § nämnda förordning regleras de former, i vilka *understöd* må utgå från erkänd arbetslöshetskassa. Understöd skall utgivas dels i form av ett för dag beräknat belopp, benämnt *daghjälp*, och dels i form av *familjetilllägg* till daghjälp. Familjetilllägg utgöres av barntilllägg samt, i den mån kassa så beslutat, maketilllägg och husföreståndarinnetilllägg. Understöd må vidare utgivas såsom hjälp till täckande av *rese- och flyttningkostnader* för tillträdande av arbete å annan ort. I annan form än nu sagts må understöd icke utgivas av erkänd arbetslöshetskassa.

Såsom daghjälp må enligt 20 § i förordningen ej utgivas mer än som svarar mot, för medlem som är familjeförsörjare fyra femtedelar och för annan medlem tre femtedelar av den i orten vanliga arbetsförtjänsten för arbetsdag för arbetare inom samma yrke och av samma arbetsförmåga som den arbetslöse; och må vad sålunda utgår icke i något fall överstiga 20 kronor om dagen. Barntilllägg utgör 1 krona 50 öre om dagen för varje barn, för vilket sådant tilllägg skall utgå. Maketilllägg och husföreståndarinnetilllägg utgör vardera 2 kronor om dagen. I daghjälp och familjetilllägg må icke tillhoppa utbetalas högre belopp för dag än som svarar mot fyra femtedelar av arbetsförtjänsten.

Statsbidrag till erkänd arbetslöshetskassa.

De bestämmelser om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor, varom i nu förevarande motion är fråga, återfinnes i *förordningen den 15 juni 1934 om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor*. Enligt 1 § nämnda förordning utgår statsbidrag till erkänd arbetslöshetskassa i form av grundstatsbidrag, daghjälpbidrag, familjetilläggsbidrag och förvaltningsbidrag.

Grundstatsbidraget utgår för varje dag, för vilken daghjälp utgivits, dels med ett grundbelopp av 2 kronor 25 öre vid en daghjälp av 5 kronor 50 öre, dels med ett tilläggsbelopp av 25 öre för varje hel krona varmed dag-

hjälpn överstiger 5 kronor 50 öre. Det sammanlagda grundstatsbidraget begränsas till högst 5 kronor för varje understödsdag, vilket belopp nås vid en daghjälp av 16 kronor 50 öre. Om daghjälpn fastställes till lägre belopp än 5 kronor 50 öre utgår grundstatsbidraget med 40 procent av det fastställda daghjälpbeloppet.

Daghjälpsbidraget börjar utgå när antalet understödsdagar per årsmedlem i en kassa eller en klass inom en kassa överstiger 3. Det utgår för kalenderår med viss procentuell andel av kassans sammanlagda kostnader för daghjälp efter avdrag dock av vad som svarar mot grundstatsbidraget. Procenttalet bestämmes i förhållande till antalet understödda dagar per medlem i överensstämmelse med en vid förordningen om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor fogad tabell med tillhörande särskilda bestämmelser. Denna tabell är av följande lydelse:

Antal understödda dgr per medlem	Daghjälpsbidragets storlek i % av hela kostnaden för understöd vid olika antal understödda dgr per medlem	Antal understödda dgr per medlem	Daghjälpsbidragets storlek i % av hela kostnaden för understöd vid olika antal understödda dgr per medlem	Antal understödda dgr per medlem	Daghjälpsbidragets storlek i % av hela kostnaden för understöd vid olika antal understödda dgr per medlem
0—3	0,0	6	30,3	17	70,1
3,25	3,0	7	37,5	18	71,3
3,50	6,0	8	43,5	19	72,2
3,75	8,9	9	48,7	20	73,0
4	11,9	10	53,1	21	73,7
4,25	14,4	11	56,8	22	74,2
4,50	16,9	12	60,0	23	74,6
4,75	19,4	13	62,7	24	74,8
5	21,9	14	65,0	25	74,9
5,25	24,0	15	67,0	26—35	75,0
5,50	26,1	16	68,7		

Särskilda bestämmelser:

- Om antalet understödda dagar per medlem är större än 35, beräknas procenttalet genom att multiplicera 75 med $\frac{35}{n}$, där n betecknar antalet understödda dagar per medlem.
- Vid annat antal understödda dagar per medlem än sådant, som direkt framgår ur tabellen, interpoleras lineärt mellan de i tabellen angivna procenttalen, varvid det erhållna resultatet avrundas till närmaste tiondels procent. Vid lika avstånd sker avrundningen uppåt.
- Samma avrundningsregel som under b) tillämpas i fråga om beräkningen av daghjälpbidraget för det fall, att antalet understödda dagar per medlem överstiger 35.

Familjetilläggsbidraget utgör 75 procent av kassans utgifter för familjetillägg.

Förvaltningsbidraget utgår för kalenderår dels med ett i förhållande till antalet årsmedlemmar i kassan under året beräknat belopp (medlemsbidrag), dels ock med belopp motsvarande vad under året utgivits i arvode till styrelseledamot, som utsetts av tillsynsmyndigheten. Medlemsbidraget utgör 5 kronor per årsmedlem för det antal årsmedlemmar, som ej över-

stiger 3 000, 4 kronor per årsmedlem för det antal årsmedlemmar, som överstiger 3 000 men ej 25 000, och 3 kronor per årsmedlem för det antal årsmedlemmar, som överstiger 25 000.

I nu förevarande motion yrkas ändring av de regler, enligt vilka grundstatsbidrag och daghjälsbidrag utgår. Övriga former av statsbidrag beröres ej av yrkandena i motionen.

Frågans behandling vid 1953 års riksdag.

Grundstatsbidraget och daghjälsbidraget var, liksom övriga former av statsbidrag, senast föremål för behandling vid 1953 års riksdag i samband med en då genomförd, betydande höjning av de belopp, varmed ersättning vid arbetslöshet skulle utgå. Förslag om höjning av sådan ersättning och av statsbidrag förelades riksdagen genom proposition nr 166. Propositionen behandlades jämte ett antal i anledning av propositionen väckta motioner av sammansatt stats- och andra lagutskott i dess utlåtande nr 7. De i propositionen framlagda förslagen godtogs av riksdagen.

Genom de år 1953 beslutade ändringarna om statsbidrag höjdes *grundstatsbidraget* från 75 öre för varje dag, för vilken daghjälp utgivits, till — enligt regler för vilka ovan redogjorts — högst 5 kronor. I fråga om *daghjälsbidraget*, för vilket procentsatserna senast faststälts år 1941, och *familjetilläggsbidraget* gjordes ingen ändring. Eftersom dessa bidrag utgår med viss procent av daghjälp respektive familjetillägg ökades emellertid statens kostnader för dessa bidrag. Beträffande slutligen *förvaltningsbidraget* höjdes detta med vissa belopp.

Från förarbetet till ändringarna torde följande böra redovisas.

1950 års besparingsutredning framhöll i en promemoria den 14 november 1950, att det syntes böra utredas om inte statens bidrag kunde utformas så att det under perioder av full sysselsättning utginge med förhållandevis ringa belopp för att stiga därest en verklig arbetslöshet skulle inträda. Det nuvarande systemet torde enligt besparingsutredningen visserligen vara avsett att verka i sådan riktning men hade ändock i praktiken medfört betydande statsutgifter även i lägen med brist på arbetskraft.

I *direktiven för 1951 års utredning om arbetslöshetsförsäkringen* anfördes under hänvisning till besparingsutredningens nämnda uttalanden, att det borde övervägas huruvida det vore möjligt att i högre grad än vad som vore fallet utforma bidragsreglerna så att statsbidrag under full sysselsättning utginge med förhållandevis ringa belopp för att stiga vid större arbetslöshet.

1951 års utredning uttalade under hänvisning till vad den anført i olika sammanhang, att utredningen inte kunde dela besparingsutredningens uppfattning. Bl. a. hänvisades till vad som sagts om arbetslöshetsförsäkringens

betydelse även i tider med hög sysselsättning. Vad statsbidragssystemet angår är detta, anförde utredningen, f. n. i utpräglad grad anordnat så att statsbidragsprocenten är låg när arbetslösheten är låg men stiger med ökande arbetslöshet. Enligt utredningens mening borde staten — med bibehållande i övrigt av systemets principiella uppläggning — lämna ett effektivare stöd i sådan form att en höjning över lag av försäkringsersättningarna garanterades. Detta kunde endast ske genom att de bidragsformer — främst grundstatsbidraget — som utgår med samma procenttal oberoende av arbetslöshetens storlek förbättrades.

Föredragande departementschefen, statsrådet Sträng, underströk i förenämnda proposition nr 166 vid 1953 års riksdag behovet av en arbetslöshetsförsäkring även vid relativt god sysselsättning. De ersättningar, som hittills lämnats av de erkända arbetslöshetskassorna, hade varit otillfredsställande, såsom framginge t. ex. vid en jämförelse med de normer som vanligen tillämpades inom behovsprövade hjälpformer, såsom fattigvård. Snabba förbättringar av ersättningarna erfordrades därför. Kostnaderna för hjälp vid arbetslöshet vore enligt departementschefens mening utan tvivel av den arten, att de till avsevärd del borde bäras av samhället. Den i propositionen föreslagna kostnadsfördelningen innebure, att de försäkrade själva ännu vid 3,5 understödda dagar per årsmedlem skulle bära cirka 41 procent av understödskostnaderna, räknat på försäkringen som helhet. Det genomsnittliga antalet understödda dagar per årsmedlem inom de erkända arbetslöshetskassorna hade, framhöll departementschefen, intet år under perioden 1943—1952 överstigit 3. Förslaget kunde sålunda sägas innebära, att de försäkrade skulle svara för minst cirka 40 procent av understödskostnaderna vid sådan arbetslöshet som förekommit under det senaste årtiondet. Departementschefen erinrade till jämförelse härmed om att vid den obligatoriska sjukförsäkringen 45 procent av kostnaderna skulle falla på de försäkrade. Vidare borde framhållas, att statens andel bleve avsevärt lägre, om man såg till arbetslöshetskassornas inkomster, vilket berodde på att en icke obetydlig del av inkomsterna ginge till fondering. 1951 års utredning om arbetslöshetsförsäkringen hade, erinrade departementschefen, ansett, att frågan om kostnadsfördelningen borde tas upp till ny behandling, om fonderingsbehovet i framtiden skulle bli tillgodosett och kassornas inkomstbehov därigenom minska. Den föreslagna ökningen av statens kostnadsandel torde enligt departementschefen i föreliggande läge vara en förutsättning för en snabb höjning av ersättningsnivån. För att arbetslöshetskassorna skulle få en tillräckligt hållbar grund för att i praktiken kunna genomföra den åsyftade förbättringen av ersättningarna syntes det ofrånkomligt, att åtminstone för den närmaste framtiden definitiv ställning togs till vissa principfrågor beträffande bl. a. försäkringens finansiering.

Departementschefen erinrade beträffande finansieringen om att i direktiven för 1951 års utredning om arbetslöshetsförsäkringen åberopats ett uttalande av 1950 års besparingsutredning, vari ifrågasatts lägre statsbidrag än det föreslagna vid låg arbetslöshet samt högre bidrag vid större arbetslöshet. Försäkringsinspektionen hade i anslutning härtill ansett det böra undersökas om inte en finansieringsform som innebär att staten åtar sig rätt väsentligt ökade förpliktelser vid påtaglig arbetslöshet eventuellt skulle medföra sådan minskning i behovet av fondbildning att det bleve möjligt att avsevärt förbättra försäkringsförmånerna också vid ringa arbetslöshet även om statsbidraget vid full sysselsättning skulle bli mindre än det föreslagna. I anslutning härtill anförde departementschefen:

Statsbidragssystemet är emellertid redan nu anordnat så att statsbidraget är lågt vid ringa arbetslöshet men stiger hastigt vid ökande arbetslöshet. Såsom utredningen framhållit har det nuvarande statsbidragssystemet lett till att de flesta kassorna vid arbetslöshet av den storlek som förekommit under senare år erhåller tämligen ringa stöd på grund av att daghjälpbidrag inte utgår förrän antalet understödda dagar per årsmedlem överstiger 3. Flertalet kassor har sålunda under de senaste åren inte erhållit något daghjälpbidrag. Att ge ett ökat statligt stöd sådan utformning att statsbidraget i samma utsträckning som f. n. eller i ännu större utsträckning skulle variera med arbetslösheten synes knappast lämpligt.

Den bästa effekten av ett ökat statligt stöd torde ernås om detta får formen av ett förbättrat grundstatsbidrag. Ett sådant bidrag av den föreslagna storleken ger kassorna möjlighet att omedelbart företa en betydande höjning av daghjälp. Vidare bindes därigenom även kassor med låg arbetslöshetsrisk vid försäkringen. Beträffande dessa kassor föreligger eljest en viss risk för att de skall frigöra sig för att slippa den statliga kontrollen med arbetsförmedlingstvång för arbetslösa medlemmar m. m.

Rörande finansieringen av arbetslöshetskassornas verksamhet föreslogs i två *motioner* (I: 439 och II: 556) ändring i propositionens förslag till utformning av grundstatsbidraget och daghjälpbidraget. Motionärerna anförde bland annat:

Statens primära uppgift i syfte att förhindra arbetslöshet bör vara att genom en effektiv finans- och penningpolitik motverka och utjämna de konjunkturskiftningar som näringslivet ofrånkomligen utsättes för. I andra hand kommer de mer direkta samhällseliga ingripandena genom en verksam arbetsförmedling och andra arbetsmarknadspolitiska åtgärder som syftar till att bereda arbetslösa tillfälle till arbete. I anslutning härtill synes samhället genom kontanta understöd böra bidraga till det försäkringsskydd mot arbetslöshet som arbetslöshetsförsäkringen är ägnad att ge. Härvid bör man enligt vår uppfattning främst ta sikte på att det statliga bidraget skall utgå efter sådana grunder att arbetslöshetsförsäkringen tillfredsställande fungerar vid en mer påtaglig arbetslöshet. Vid låg arbetslöshet synes kassornas ersättningar huvudsakligen böra finansieras med medlemsavgifter, medan vid längre arbetslöshet staten bör bära den alldeles övervägande delen av kostnaderna. Det allmännas bidrag borde sålunda enligt vår mening utgå

efter en mer markerat stigande skala än vad nu föreslagits. I konsekvens härmed skulle statens andel i kostnaderna vid låg arbetslöshet bli förhållandevis mindre, varigenom man skulle undgå de senare årens otillfredsställande förhållanden att staten oaktat full och tidvis överfull sysselsättning måst bidra med högst betydande summor för arbetslöshetsförsäkringen.

Under återopande av dessa synpunkter och den uppfattning departementschefen givit till känna i direktiven för utredningen vill vi förorda att grundstatsbidraget sänkes med förslagsvis omkring en tredjedel och att i stället skalan för daghjälsbidraget justeras uppåt. Skalan synes böra utformas så att bidragsprocenten vid låg arbetslöshet bibehålles vid 3,0 procent för att vid maximal arbetslöshet stiga till 80 å 85 procent. Vid en arbetslöshet av ungefär den omfattning som kan förutses för budgetåret 1953/54 skulle detta innebära en viss sänkning av statens andel i försäkringskostnaderna medan denna andel vid mer betydande arbetslöshet något skulle ökas.

I motionerna hemställdes i denna del, att riksdagen måtte bifalla proposition nr 166 med den ändringen att grundstatsbidraget sänktes med omkring en tredjedel och att skalan för daghjälsbidraget utformades så att statsbidraget stiger från tre procent vid 3,25 understödsdagar per årsmedlem till 80 å 85 procent vid minst 26 understödsdagar.

Det sammansatta stats- och andra lagutskottet erinrade i sitt utlåtande till en början om att den statsunderstödda arbetslöshetsförsäkringen omfattade omkring 1 140 000 försäkrade och framhöll, att det framstod som ett viktigt samhällsintresse att understödja den vidare utvecklingen av arbetslöshetsförsäkringen. Utskottet hälsade med tillfredsställelse, att arbetslöshetsförsäkringen skänktes snabbt stöd genom förslagen till förbättring av försäkringsersättningarna. Vidare framhöll utskottet bl. a.:

De kostnader, som förbättringen av försäkringsersättningarna föra med sig, böra fördelas mellan staten och de försäkrade. Utskottet anser att statens medverkan vid bestridandet av kostnaderna för de förbättrade förmånerna bör ske genom förbättring av grundstatsbidraget.

Utskottet kan icke biträda det i motionerna I: 439 och II: 556 ställda förslaget att öka den nuvarande progressiviteten hos daghjälsbidraget och samtidigt sänka det föreslagna grundstatsbidraget. Med daghjälsbidragets konstruktion har avsetts att reglera statsbidragssystemet så att statens ekonomiska hjälp blir förhållandevis större vid omfattande arbetslöshet än vid ringa arbetslöshet. Motionärerna avse att förstärka statsbidraget vid mer omfattande arbetslöshet. Det saknas emellertid tillräckliga erfarenheter av de praktiska verkningarna av det nuvarande systemet för att man nu skall överväga en omreglering av bidraget.

Utskottet föreslog, att riksdagen måtte med avslag å motionerna I: 439 och II: 556, såvitt de avsåge statsbidragsreglerna, antaga de genom propositionen framlagda förslagen till ändring i förordningen om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor.

TVå av utskottets ledamöter, herrar Bergh och Hagård, förklarade i en vid utskottets utlåtande fogad *reservation* — under åberopande av förenämnda motioner samt under förmälan att motionärernas förslag skulle innebära en besparing för budgetåret 1953/54 av anslaget till bidrag till erkända arbetslöshetskassor med omkring 3 000 000 kronor — att de ansåg, att utskottet i berörda del bort hemställa, att riksdagen måtte antaga det genom propositionen framlagda förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 15 juni 1934 om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor med dels viss angiven ändring beträffande grundstatsbidraget, dels ock ändring av tabellen för daghjälsbidraget till överensstämmelse med en i reservationen upptagen tabell.

Vad reservanterna sålunda hemställde överensstämmer med vad i nu förevarande motioner yrkas.

Utskottet.

Genom beslut vid fjolårets riksdag möjliggjordes en väsentlig förbättring av de ersättningar, som vid arbetslöshet utgår till de försäkrade i de erkända arbetslöshetskassorna. Så t. ex. höjdes maximibeloppet för daghjälpn från 8 till 20 kronor. Det ankommer nu på de olika kassorna att i praktiken genomföra en höjning av försäkringsbeloppen.

Samtidigt med beslutet angående ersättningarna från de erkända arbetslöshetskassorna tog riksdagen ställning till frågan om ändrade grunder för de statsbidrag, som utgår till kassorna. I proposition till riksdagen hade föreslagits bl. a. att grundstatsbidraget skulle höjas från 75 öre per dag, för vilken daghjälp utgår, till ett med daghjälpn växande belopp om högst 5 kronor per dag. Däremot hade i propositionen icke föreslagits någon ändring i grunderna för det procentuella daghjälsbidraget. Sammansatta stats- och andra lagutskottet hemställde, att riksdagen måtte antaga det genom propositionen framlagda förslaget till höjning av grundstatsbidraget. Två reservanter i utskottet förklarade sig i anslutning till väckta motioner anse, att grundstatsbidraget bort bestämmas till vissa lägre belopp än enligt propositionen och att daghjälsbidraget bort höjas på visst närmare angivet sätt. Riksdagen beslöt med bifall till vad utskottet hemställt i enlighet med propositionen.

Vad reservanterna i utskottet vid fjolårets riksdag föreslog överensstämmer helt med vad som yrkas i nu förevarande motioner. Riksdagen har sålunda så sent som under fjolåret tagit ställning till yrkanden av samma innebörd som i motionerna.

I statsverkspropositionen till årets riksdag har vid äskandet av anslag till de erkända arbetslöshetskassorna antalet understödsdagar per medlem i kassorna under budgetåret 1954/55 beräknats till 3,5 mot 2,6 under inne-

varande budgetår. Den sålunda beräknade ökningen i arbetslösheten utgör icke något skäl att ändra grunderna för statsbidragen. Ej heller i övrigt har enligt utskottets mening under tiden från riksdagens beslut i fjol inträffat något av beskaffenhet att föranleda till ändrat ställningstagande. Utskottet vill tvärtom framhålla, att det för de erkända arbetslöshetskassorna, då de genomför den beslutade förbättringen av ersättningarna till de hos dem försäkrade, uppenbarligen är av betydelse, att de antagna grunderna för statsbidragen icke alltför snart ändras.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motioner, I: 240 och II: 420, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 16 mars 1954.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Norman, Nils Elowsson*, fru Svenson*, herrar Axel E. Svensson, Lundgren, Anders E. Johansson*, Grönkvist och Kronstrand;

från andra kammaren: herrar Hagård, Carlsson i Bakeröd*, fröken Höjer, herr Svensson i Göteborg, fröken Sandell, herrar Johansson i Södertälje, Fredriksson och fru Eriksson i Ängelholm.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herrar *Lundgren* och *Hagård*, som ansett att utskottets yttrande bort ha följande lydelse.

Genom beslut — — — av försäkringsbeloppen.

Samtidigt med beslutet angående ersättningarna från de erkända arbetslöshetskassorna tog riksdagen ställning till frågan om ändrade grunder för de statsbidrag, som utgår till kassorna. I proposition till riksdagen hade föreslagits bl. a., att grundstatsbidraget skulle höjas från 75 öre per dag, för vilken daghjälp utgår, till ett med daghjälpen växande belopp om högst 5 kronor per dag. Däremot hade i propositionen icke föreslagits någon ändring i grunderna för det procentuella daghjälpbidraget. Riksdagen beslöt i enlighet med propositionen.

Det bidragssystem till de erkända arbetslöshetskassorna, som genomfördes enligt beslut av 1953 års riksdag, innebar att statens procentuella andel av understödskostnaderna i förhållande till vad som tidigare gällt stiger

2 — Bihang till riksdagens protokoll 1954, 9 saml. 2 avd. Nr 14.

proportionellt mera vid liten än vid stor arbetslöshet. Detta kan enligt utskottets mening icke vara tillfredsställande. Vid förhållandevis liten arbetslöshet bör arbetslöshetskassorna utan risk för sin ekonomi kunna bära en större andel av kostnaderna. Om däremot stor arbetslöshet skulle inträffa, är det rimligt att staten påtager sig en större andel av kostnaderna för den hjälp, som arbetslöshetskassorna utger. Denna princip överensstämmer med direktiven till 1951 års utredning om arbetslöshetsförsäkring.

För att ernå den av utskottet sålunda förordade kostnadsfördelningen förordar utskottet en sänkning av grundstatsbidraget med omkring $\frac{1}{3}$ och en justering uppåt av skalan för de s. k. daghjälsbidragen. En tillämpning av det av utskottet förordade systemet tillika med det av chefen för socialdepartementet i statsverkspropositionen, femte huvudtiteln under punkt 51 förordade hänvisningsförfarandet beträffande beredskapsarbeten kommer att medföra att statsbidraget till de erkända arbetslöshetskassorna torde kunna nedsättas med 5,5 miljoner kronor.

Med hänvisning till vad utskottet sålunda anfört och till motionerna nr 240 i första kammaren och nr 420 i andra kammaren får utskottet hemställa, att riksdagen måtte för sin del antaga följande

Förslag

till

Förordning

**angående ändring i vissa delar av förordningen den 15 juni 1934 (nr 265)
om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor.**

Härigenom förordnas, att 2 § förordningen den 15 juni 1934 om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor ävensom vid förordningen såsom bilaga fogad tabell med tillhörande särskilda bestämmelser skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

§ 2.

Grundstatsbidrag utgår, där ej annat följer av vad nedan i andra stycket sägs, för varje dag, för vilken daghjälp utgivits, med dels ett grundbelopp av en krona 50 öre vid en daghjälp av fem kronor, dels ock ett tilläggsbelopp av 15 öre för varje hel krona, varmed daghjälpens överstiger fem kronor; dock må grundstatsbidraget ej i något fall uppgå till högre belopp än tre kronor 30 öre för varje understödsdag.

Har daghjälpens fastställts till lägre belopp än fem kronor, skall grundstatsbidraget utgå med 30 procent av det fastställda beloppet.

Daghjälpsbidrag utgår ——— särskilda bestämmelser.

Familjetilläggsbidrag utgår ——— under året.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1954.

Bilaga till förordningen den 15 juni 1934 (nr 265) om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor.

Antal understödda dagar per medlem	Daghjälpsbidragets storlek i procent av hela kostnaden för understöd vid olika antal understödda dagar per medlem	Antal understödda dagar per medlem	Daghjälpsbidragets storlek i procent av hela kostnaden för understöd vid olika antal understödda dagar per medlem	Antal understödda dagar per medlem	Daghjälpsbidragets storlek i procent av hela kostnaden för understöd vid olika antal understödda dagar per medlem
0—3	0,0	6	36,7	17	78,1
3,25	4,0	7	44,2	18	79,6
3,50	7,8	8	50,4	19	80,9
3,75	11,4	9	55,7	20	82,0
4	14,8	10	60,2	21	82,9
4,25	18,2	11	64,0	22	83,6
4,50	21,4	12	67,2	23	84,2
4,75	24,4	13	70,0	24	84,6
5	27,2	14	72,4	25	84,8
5,25	29,8	15	74,5	26—35	85,0
5,50	32,2	16	76,4		

Särskilda bestämmelser:

- Om antalet understödda dagar per medlem är större än 35, beräknas procenttalet genom att multiplicera 85 med $\frac{35}{n}$, där n betecknar antalet understödda dagar per medlem.
- Vid annat antal understödda dagar per medlem än sådant, som direkt framgår ur tabellen, interpoleras lineärt mellan de i tabellen angivna procenttalen, varvid det erhållna resultatet avrundas till närmaste tiondels procent. Vid lika avstånd sker avrundningen uppåt.
- Samma avrundningsregel som under b) tillämpas i fråga om beräkningen av daghjälpens bidraget för det fall, att antalet understödda dagar per medlem överstiger 35.